

НАШЕ

РІК ВИДАННЯ 6-й
Газета виходить
щотижня

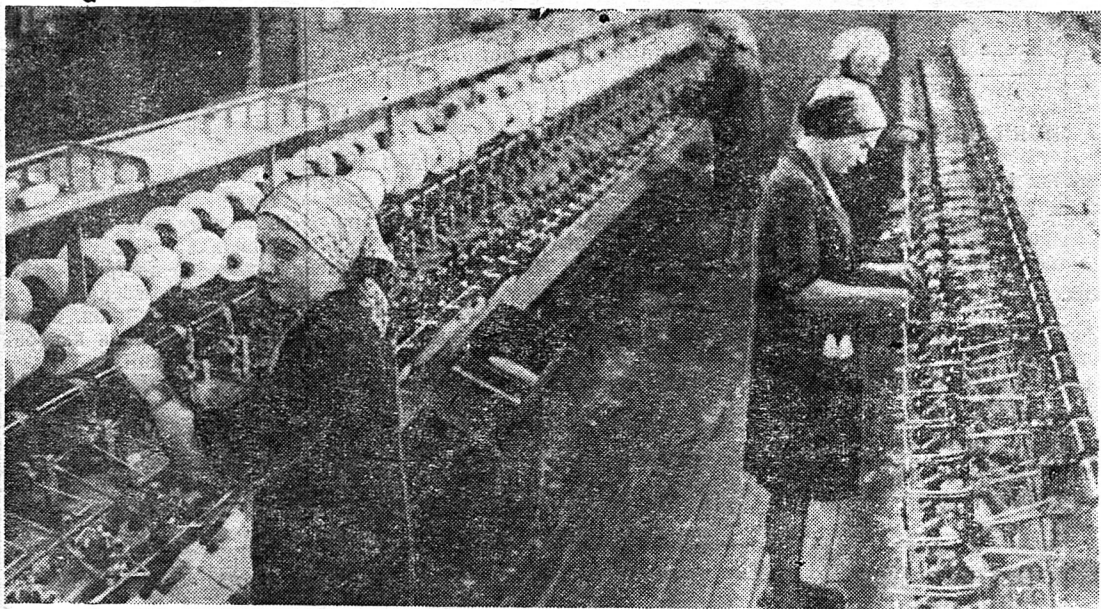
ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 38 (272)

Субота, 16 вересня 1972 р.

Ціна 2 коп.

По новому методу працюють трудівниці мотального цеху Вінницького УВП ударниці комуністичної праці Ксенія Гурачек, Галина Пихук, Марія Ващук та Параска Король.

Раніше кожна перемотувала по 17 веретен, але мотальниць було 5. А нині, починаючи з вересня, кожна обробляє 25 веретен.

На фото: у мотальній дільниці Вінницького УВП.

РОБІТНИЧЕ СЛОВО — ВІРНЕ СЛОВО

Колектив Житомирського УВП успішно завершив восьмимісячний план цього року. Виробничий план виконано з усіх показників.

Понад завдання виготовлено продукції для потреб народного господарства на 17,1 тисячі карбованців.

Такі показники—результат самовідданої праці колективу, який несе трудову вахту на честь 50-річчя утворення СРСР, прагне підготувати до славного ювілею вагомий трудовий дарунок.

Зараз уже понад 68 виробничників виконують свою п'ятиденку за чотири дні. Це товариші—І. Москаль, А. Прокопчук, В. Федорук та багато інших.

Новатори зобов'язалися передати свій досвід молоді і далі підвищувати продуктивність праці, сміливіше запроваджувати нову техніку й передову технологію з тим, щоб достроково завершити програму другого року п'ятиріччя.

Трудівниками підприємства зекономлено сировини за перше півріччя цього року на суму 3350 карбованців. Собівартість на кожен карбованець товарної продукції знижена на 1,8 копійки.

Досяг цього колектив завдяки соціалістичному змаганню. Підбавляючи підсумки змагання, трудівники не тільки визначають переможців, а й прагнуть на робітничих зборах розкрити, чому саме колектив чи робітник досягли високих результатів. Відтак досвід правофлангових стає надбанням усіх виробничників.

У змаганні народжуються цінні пропозиції. Наприклад, трудівники дільниці по пошиву дитячого одягу підрахували, що за рахунок оволодіння суміжними професіями і підвищення професійної майстерності вони зможуть значно

підвищити продуктивність праці. Серед трудівників, що освоїли універсальну швейну машину 22 класу, краєобмоточну машину «Оверлок»—А. Телечук, В. Вонтева, В. Пекер та інші. В результаті на дільниці немає простоїв, падає повна взаємозаміна.

Чимало резервів підвищення ефективності виробництва приводять в дію трудівники. Вони розгорнули боротьбу за те, щоб якомога більше виробничників брали участь в раціоналізаторській роботі.

План раціоналізаторської роботи підприємства спрямований на економію сировини і на механізацію трудомістких процесів. За перше півріччя цього року впроваджено 2 рацпропозиції, економічний ефект яких становить 2 тисячі карбованців на рік.

Слюсар-налагоджувальник Леонід Куліш запропонував пристосування для нанесення масла при настрочуванні надолонників на рукавиці ГОСТ 5514—64, що дало можливість підвищити продуктивність праці більш ніж на 1 процент. Пристосування оригінальне за зовнішнім виглядом, сконструйоване творчо, вдумливо, передбачливо.

Раніш робітникам, які працювали на цій операції приходилося кожного разу, коли в цьому була потреба, вставати з свого робочого місця, набирати в посуд масла, а потім вручну наносити його на тканину. Це було дуже незручно, знижувало продуктивність праці до того ж псувало тканину. Тому й культура виробництва була низькою.

Рацпропозиція слюсара-налагоджувальника Л. Куліша дозволила механічно наносити масло на продукцію з спеціального резервуара, устаткованого на швейній машині.

Крейдувальниками підготовчої дільниці Михайлом Кумечко й Ларисою Виноградською зменшено процент внутрішніх випадів. Це дозволило зекономити 1238 метрів тканини, економічний ефект в свою чергу склав 1569 карбованців.

Налагоджувальник-механік швейного устаткування Олександр Степанчук реконструював верстат для виворотки рукавиць на Новоград-Волинській дільниці. Йому належить й конструкція промірального верстата для нетканних матеріалів та інші пристосування з малої механізації.

За рахунок раціоналізаторської роботи по вдосконаленню електродвигунів на підприємстві зекономлено 12 тисяч кіловат-годин.

На рахунку раціоналізаторів Житомирського УВП за два останні роки десятки технічних нововведень, які допомагають підвищити продуктивність праці, вдосконалити технологію швейних робіт.

Працюють робітники Житомирського учбово-виробничого підприємства на совість. Девіз: «Робітниче слово—вірне слово», став справжнім гаслом для нових успіхів, нових перемог.

Кожний трудовий день на підприємстві—ударний. Прагнучи гідно зустріти славний ювілей утворення Союзу РСР, трудівники Житомирського УВП дали слово виконати річну програму по обсягу товарної продукції до 25 грудня. Можна бути впевненим, що колектив успішно справиться з взятими зобов'язаннями і прийде до святкування 50-річчя утворення Радянського Союзу з гідними трудовими дарунками.

П'ятирічка, рік другий

В рахунок 1973

З великим трудовим натхненням зустрічає 50-річний ювілей Союзу РСР колектив Вінницького УВП. Намотувальниці і в'язальниці, фарбувальниці і сушальниці, закрійниці і швеї—всі горять єдиним бажанням—дати радянським людям якомога більше трикотажних виробів відмінної якості.

На виробничих дільницях красуються оригінальні стенди, які висвітлюють хід соціалістичного

змагання на сьогодні вже чотири циліндри. Ця багатостаттєва щодня випускає 95—100 кілограмів полотна високої якості. Це 123—128 процентів норми виробітку. Ударниці комуністичної праці, краща за професією, в'язальниці трудяться вже в рахунок березня 1973 року.

Швейна дільниця УВП привертає до себе увагу не тільки тим, що тут завжди найбільш чисто, затішно. Саме тут особливо багато трудівниць, які носять червоної косинки, тобто ударниці комуністичної праці. Серед них і швей-оверлочниці Катерина Ліщина, яка працює в рахунок січня 1973 року.

Вона однією з перших на УВП удостоїлась почесного звання «Ударниці комуністичної праці». Щодня виконує на пошитті виробів 350—360 операцій і якість її роботи завжди відмінна. На УВП Катерина Ліщина трудиться вже понад 10 років. У вільний час Катерина Ліщина відвідує заняття драматичного гуртка обласного будинку культури, виїздить разом з ним з концертами художньої самодіяльності.

Особливим авторитетом користується в колективі й молода швея Галина Слободянюк. Прийшла на УВП в 1965 році. Через рік навчання вона вийшла на робітничий розряд. І ось за якихось п'ятих років вона вже на своїй дільниці працює резервісткою. Може працювати за будь-якою швейною машиною. Зараз трудівниця має 4 робітничий розряд. Ударниці комуністичної праці здає свою продукцію тільки першим сортом. Галина Слободянюк також працює в рахунок січня 1973 року.

Успіхи колективу підприємства залежать від злагодженості і ритмічності роботи всіх його ланок і дільниць. Так, робота швей безпосередньо залежить від роботи закрійників.

Колектив закрійної дільниці, яку очолює І. А. Горбатий, ніколи не підводить наших швей. На цій дільниці працюють п'ять бригад. Всі вони по-ударному несуть трудову вахту другого року п'ятиріччя, готують гідну зустріч 50-річчю утворення Союзу РСР. Але хочеться зараз окремо сказати про бригаду, яку очолює Галина Гич. Ця бригада носить високе звання «Колектив комуністичної праці». Вона є однією з найкращих на УВП. Галина Гич разом з своїми товаришками по роботі Оленою Костенко та Марією Малик щоденно заготовляє крою на 1700—2000 трикотажних виробів. Бригада розумно використовує тканини при розкроюванні, чим багато економить трикотажного полотна. Тільки за сім місяців поточного року вона зекономила його понад 800 кілограмів. З цього полотна додатково виготовлено 5 тисяч виробів. Зміни завдання бригада виконує на 130—132 проценти і вже давно справилася з своїм річним завданням. Зараз цей колектив трудиться в рахунок другого кварталу 1973 року. Сама Галина Гич—ветеран підприємства. Вона віддала нашому УВП вже понад 20 років сумлінної праці.

В рахунок 1973 року трудяться й бригади закрійниць, які очолюють Єфросинія Грабовська та Галина Терпа.

І. ШАПЕЄВ,

Віра Гулимовська—в'язальниця Вінницького УВП. Ударниці комуністичної праці у соціалістичному змаганні завоювала звання «Краща за професією». Ставши на трудову вахту на честь 50-річчя утворення СРСР, В. Гулимовська щоденно виконує норму виробітку на 125—130 процентів. Нині вона працює в рахунок березня 1973 року.

змагання на УВП. На цих стендах є зобов'язання колективів дільниць, показники виконання їх, портрети передовиків виробництва, ударників комуністичної праці, кращих за професією.

Багато хороших людей, сумлінних трудівників у нашому колективі. Погляньмо, наприклад, на швей. Це вони завершують виготовлення трикотажних виробів. Вони ж сортують готову продукцію. Вже потім—склад, магазин. Перед у соціалістичному змаганні серед швей веде бригада, яку очолює комуністка Ніна Нагорна. Ця бригада щодня шие до 2 тисяч виробів, а іноді й більше. Це більше, ніж 120 процентів від доведеного завдання.

Досягнення таких успіхів сприяє те, що в цій бригаді ударники комуністичної праці становлять переважну більшість—65 процентів. Багато з них працюють вже в рахунок кінця 1972—початку 1973 років. Девіз цих швей—«П'ятирічка—за чотири роки!».

Боротьба за дострокове виконання завдань п'ятиріччя в колективі УВП очолюють досвідчені майстри своєї справи, ветерани підприємства, ударники комуністичної праці.

Так, в'язальниця Віра Гулимов-

ПОЛІТІНФОРМАТОРУ НА КНИЖКОВУ ПОЛІЦЮ

СТАТИСТИЧНИЙ ЗБІРНИК

Вийшов у світ і надійшов у продаж статистичний збірник «Київ у цифрах», підготовлений до друку міським статистичним управлінням.

У ньому вміщено найважливіші дані про розвиток промисловості, будівництва, житлово-комунального господарства, міського транспорту, зв'язку, а також про зростання матеріального добробуту і культурного рівня населення столиці України за післявоєнні і роки восьмої п'ятиріччя.

На відміну від попередніх у цьому статистичному збірнику вміщено дані, що характеризують науково-технічний прогрес у промисловості, а також склад міського населення за даними Всесоюзного перепису населення на 15 січня 1970 року. Додається також невелика історична довідка про наше місто.

Статистичний збірник стане у пригоді агітаторам і пропагандистам, економістам, працівникам планових органів, екскурсійно-туристським бюро.

«БАГАТОНАЦІОНАЛЬНА РАДЯНСЬКА ДЕРЖАВА»

Видавництво політичної літератури випустило монографію «Багатонаціональна Радянська держава». Вона присвячена аналізу основних процесів розвитку національних відносин, з'ясуванню історичної значимості утворення СРСР для прогресу всієї братньої сім'ї радянських народів і кожного з них окремо, для долі будівництва соціалізму і комунізму в нашій країні.

Книга підготовлена авторським колективом наукових співробітників Інституту марксизму-ленінізму при ЦК КПРС і його філіалів.

(ТАРС).

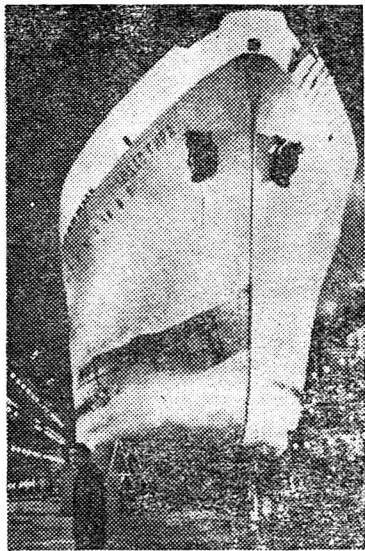
В сім'ї одній, під зорями Кремля пізнала щастя Прибалтійська земля

З МАРКОЮ «БАЛТІЯ»

Майже на три місяці раніше строку вийшов з Клайпеди у велике плавання морозильний риболовний траулер «Мис Ермака». Пого збудували корабель заводу «Балтія» для рибаків Далекого Сходу.

У Литві раніше не було свого суднобудування. В 1953 році перший завод нової галузі випустив несамохідні вантажні баржі. Потім пішли середні риболовні траулери.

Споруджувати завод «Балтія» допомагала майже вся країна. Зокрема, устаткування надсилав Ленінград, на будівництві працювали спеціалісти з Миколаєва, Києва, Калінінграда, Горького.

Великий рибальський траулер, збудований на Балтійському суднобудівному заводі.

ЛИТВА

ВПЕВНЕНОЮ ХОДОЮ

Прекрасна і різноманітна природа Радянської Литви. Приваблює вона, насамперед, зелено-голубим простором лісів і полів, річок і озер. Могутня індустрія республіки. За роки Радянської влади обсяг промислової продукції порівняно з 1940 роком виріс тут у 34 рази. Створено зовсім нові галузі промисловості — верстатобудівну, суднобудівну, радіоелектронну, нафтопереробну. Нині за 13 днів Литва випускає продукції більше, ніж за весь 1940 рік. Тут і високоточні металорізальні верстати, і електрозварювальна апаратура, і будівельно-споряджувальні машини, і сучасна електронно-обчислювальна техніка, і безліч інших виробів. На Україну, наприклад, йдуть звідси шерстяні і льняні тканини, взуття, рибна продукція, велосипеди.

Кліматичні і ґрунтові умови місцевості дають можливість вирощувати високі врожаї зернових, кормових і технічних культур. У 1971 році в республіці одержано рекордний урожай: на всій площі посівів у середньому вирощено по 26,6 центнера зернових з гектара.

Дуже важливу роль у підвищенні ефективності сільсько-господарського виробництва відіграла меліорація, яка здавна була заповітною мрією литовського селянина. На третині боліт і порослих чагарниками перезволожених земель, які 20 років тому займали майже половину території республіки, проведено комплекс осушувальних, культурно-технічних робіт.

Соціалістичні перетворення на селі змінили його облік. Нині з допомогою держави, радгоспів і колгоспів щороку в нові будинки вселяється більш як 5 тисяч сімей сільських трудівників.

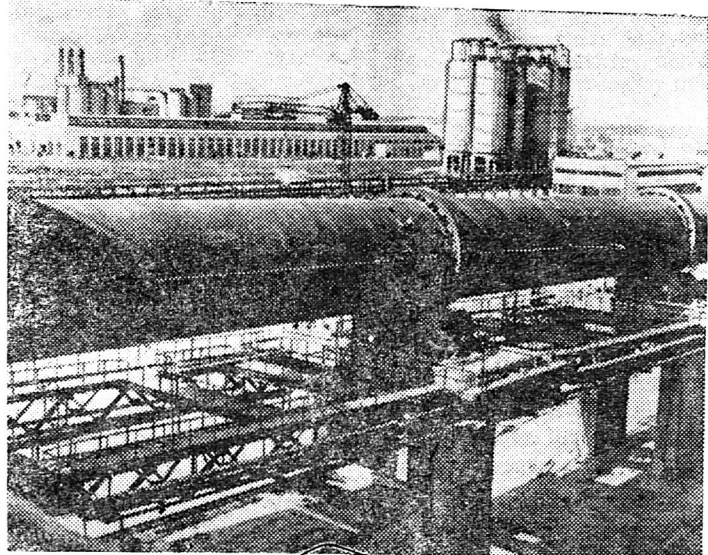
Широкою ходою йде Литва до нових висот у своєму економічному і культурному розвитку.

20000 і 303

Зіта Жемайтіте в цьому році закінчила факультет автоматики Каунаського політехнічного інституту. Диплом, виданий їй, має номер — 20000. Стільки спеціалістів підготував інститут за 20 років свого існування.

А що означає цифра 303? Стільки інженерів було підготовлено в Литві за роки буржуазної влади.

У нинішньому році в 12 вузах республіки навчатимуться майже 56 тисяч студентів. На три мільйони жигелів це, зрозуміло велика цифра. За цим показником Радянська Литва випередила багато високорозвинутих країн Західної Європи.

Литовська РСР. Флагман будівельної індустрії республіки — Ново-Акмянський цементний завод.

ВЕЛИКИЙ НАУКОВИЙ ЦЕНТР

У старій Литві жодних науково-дослідних інститутів не було. Нині в республіці створено Академію наук, працюють 77 наукових закладів, 37 науково-дослідних ін-

ститутів та їх філіалів. Досягнення литовських учених в галузі хімії, математики, фізики, медицини добре відомі в СРСР і за його межами.

7 ТИСЯЧ БІБЛІОТЕК

У містах і селах республіки налічується 7 тисяч різних бібліотек. Від старого режиму лишилося тільки 106 бібліотек, в основному міських.

Книжкові видавництва Литви випускають щороку сотні найменувань книжок тиражем 15 мільйонів примірників. Твори литовських і письменників видано в перекладі на 32 мови народів СРСР, а також на іноземні мови.

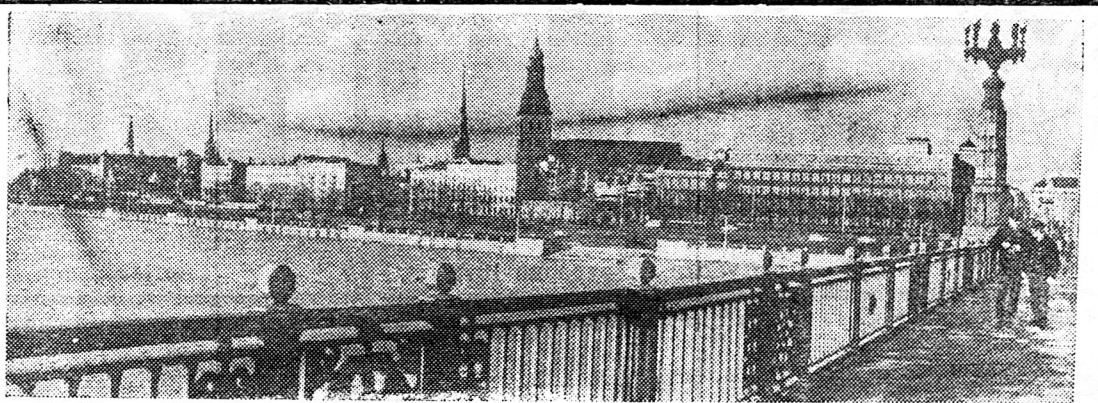
КОЖНИЙ ВОСЬМИЙ — СПОРТСМЕН

Нині в Литві — понад 400 тисяч спортсменів (спортом займається кожний восьмий житель, а кожний дев'ятий — розрядник). Споруджено багато прекрасних спортивних залів, стадіонів, басейнів, а наприкінці минулого року жителі Вільнюса одержали чудовий подарунок — величезний сучасний палац спорту, в якому можна проводити змагання будь-якого масштабу.

ПОЛІТ «ОРЛЯТКА»

Недавно з конвеєра Шяуляйського велосипедного заводу зійшов п'ятимільйонний дитячий велосипед.

21 рік тому тут вручну було складено перший велосипед. Тепер для складання машини потрібно лише 20—25 секунд. Діти більш як у 70 країнах катаються на велосипедах «Орлятка» і «Ластівка» з емблемою шяуляйського заводу.

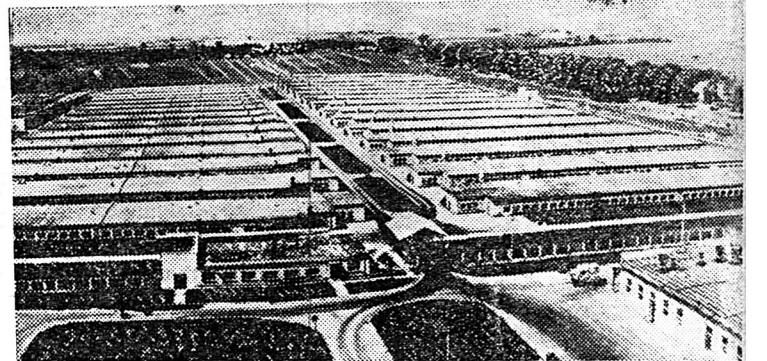
Латвійська РСР. Вид на набережну Риги з моста через Даугаву.

ЛАТВІЯ

ОРАЧІ МОРЯ

Пожавлення панує в ці дні в Ризькому морському порту. З добрими умовами повертаються в рідну гавань орачі моря. Рибпромисловий флот Західного басейну — один з найбільших поставальників рибної продукції в країні. Лише за один день тут ви-

добувають і переробляють близько 60 тисяч центнерів сировини. Північний план вилову риби по басейну виконано достроково. Понад завдання виловлено близько 500 тисяч центнерів риби. Успішно реалізовано і план виробництва рибної продукції.

Литовська РСР. Птахівництво є однією з провідних галузей сільського господарства Радянської Литви. На цьому фото — загальний вигляд Вільнюської птахофабрики. Щодня звідси відправляють споживачам 14—15 тонн м'яса птиці.

(Фотохроніка РТАУ)

КОНТРОЛЮЄ ЕЛЕКТРОНІКА

На сотні і тисячі кілометрів простяглися від електростанцій високовольтні лінії електропередач. Вони йдуть через поля, ліси, болота. А якщо трапиться неполадка? Нелегко знайти, де саме вона сталася. Ремонтникам в будь-яку пору і погоду доводиться шукати пошкодження. Як же полегшити пошук? На ризькому дослідному заводі «Латвэнерго» розробили і виготовили фіксуючий імпульсний прилад. Він встановлюється на трансформаторних підстанціях і досить точно визначає місце коротких замикань на високовольтних магістральних лініях електропередач.

РЕКЛАМА — САМА ПРОДУКЦІЯ

«Орбіта», «Рігонда», «Селга» — ці та інші радіоприймачі і радіоли з маркою ризького об'єднання «Радіотехніка» не потребують особливої реклами. Їх висока якість, надійність у роботі, зовнішнє оздоблення промовляють самі за себе. Своїми електричними параметрами і акустичними характеристиками вони не поступаються перед кращими зарубіжними зразками.

ВДЯГНУТИЙ У ПЛАСТМАСУ

Експериментальна модель мікроавтобуса «Латвія», створена ризькими конструкторами разом з Центральним науково-дослідним автомобільним та автомоторним інститутом, вдягнута в не зовсім звичайне вбрання. Безкаркасний кузов мікроавтобуса виготовлено цілком з пластмаси. В комфортабельному салоні машини — 10 зручних крісел. Потужний чотирициліндровий двигун дає змогу машині мчати з швидкістю до 120 кілометрів на годину.

ЕСТОНІЯ

НАДІЙНА МАРКА.

Напівпровідниковим перетворювачам Таллінського електромеханічного заводу імені М. Калініна присвоєно Державний знак якості. Ці потужні установки, що перетворюють змінний струм на постійний, знайшли широке застосування на тягових підстанціях залізниць.

Електрична промисловість Естонії випускає ряд інших виробів, удостоєних Знаку якості. Серед них широко відомі в нашій країні і за рубежом установки для головних приводів прокатних станів, слябінгів і блюмінгів, агрегати для індукційного нагрівання металу під час гарячої обробки.

ДІАГНОЗ СТАВИТЬ МАШИНА

Тартуський дослідно-ремонтний завод першим у нашій країні став випускати установки для виявлення несправностей тракторних моторів. Вони зручні тим, що «діагноз» стану двигуна ставиться прямо в борозні, трактор не треба доставляти в майстерню.

У цьому році завод виготовить 300 таких установок, а в дальшому їх виробництво буде значно розширено.

ДВОТИСЯЧНИЙ РОЯЛЬ.

На таллінській фабриці роялів «Естонія» випущено двотисячний інструмент, який відзначається красою і глибиною звучання. На ньому можна виконувати ліричні мелодії з їх найтоншими нюансами і твори симфонічної широти і сили.

Фабрику роялів було створено в 1950 році. В перший рік тут виготовили лише два інструменти. Тепер акорди цих чудових роялів звучать у філармоніях нашої країни і за рубежом.

ОПОРА НА НОВУ ТЕХНІКУ

З великим трудовим і політичним піднесенням зустрічає 50-річний ювілей Союзу РСР колектив Ворошиловградського УВП-1.

Успішно завершено виконання восьмимісячної виробничої програми та соціалістичних зобов'язань. За цей час підприємство виготовило і реалізувало товарів народного вжитку на 1 мільйон 390 тисяч карбованців, в тому числі більше, як на 26 тисяч карбованців — понад план. Продуктивність праці становить 104,3 процента у порівнянні з плановим показником.

Заспівувачами у впровадженні всього нового, прогресивного виступають передовики виробництва, раціоналізатори. Вони переконані, що освоєння нової техніки, вдосконалення її в процесі виробництва є важливим стимулятором у виконанні виробничого плану, завдань п'ятирічки.

Особливо активну роботу по механізації і автоматизації виробництва ведуть слюсарі по ремонту устаткування М. Грушко, М. Окцієвський, слюсарі-інструментальники І. Вірютін, А. Тутов, електрики А. Ковальов, А. Плохих, майстер П. Бухалов, інженер-конструктор В. Постніков.

Цього року руками наших раціоналізаторів і конструкторів зроблено чимало нових пристроїв, механізмів і навіть верстатів, впровадження у виробництво яких дало відчутний економічний ефект, підвищило культуру виробництва.

Так, у першому півріччі (в квітні-травні) вони виготовили і впровадили новий ударно-гравіювальний верстат для нанесення малюнка на плінтуси ліжок артикулу 86У та 96У. У виготовленні і пуску цього верстата діяли участь взяли слюсарі М. Окцієвський, А. Тутов, електрик Ф. Уваров, токарь А. Русак, електрик А. Ковальов.

Протягом багатьох років відчувалась незлагодженість в роботі підприємства через невідповідність конструкції старого трубозгинального верстата, який багато часу простоявав на ремонті через різні неполадки. Не було, мабуть, жодної планьорки, під час якої старший майстер гальванічної ділянки І. Авершин не піднімав би питання про «ненормальність роботи цього верстата і можливий зрив у виконанні плану».

З ініціативи конструктора В. Постнікова УВП придбало на одному із заводів трубозгинальний механізм моделі ВМС-28, конструкція якого теж не дозволяла гнути дуги без додаткового виготовлення окремих вузлів, без модернізації його. Роботи по модернізації цього верстата виконали в короткий строк слюсарі М. Окцієвський, В. Мойсеев та майстер П. Бухалов. І вже з червня згинання труб ведеться на цьому верстаті.

Завдяки активності і свідомому ставленню до дорученої справи передовиків підприємства виконано також великий обсяг слюсарних і електромонтажних робіт по обладнанню автоваг та будівництву нової компресорної станції.

Велику допомогу і наполегливість в справі механізації і автоматизації виробництва надають новаторам виконуючий обов'язки директора УВП С. С. Цюкур та заступник директора по навчально-виховній роботі С. І. Литвинов. Це при їх активному сприянні виготовлено і впроваджено ударно-гравіювальний та трубозгинальний верстат, ведуться роботи по обладнанню автоваг і компресорної станції, виготовленню ванни для цеху гальвапокриття. Нову потужну компресорну станцію планують здати в експлуатацію в третьому кварталі цього року. Монтаж її і наладку ведуть слюсар М. Грушко, газозварювальник І. Убийкин, майстер П. Бухалов, електрики Д. Богиня, А. Плохих та інші.

З пуском нової компресорної станції значно поліпшаться умови праці на ділянці холодного штампування деталей, де 70 процентів усіх процесів оснащено пневматичними пристроями, а також на ділянках гальванопокриття й складальній, де теж чимало устаткування й інструментів працюють з допомогою стиснутого повітря.

Нема сумнівів, що план оргтехзаходів по виготовленню і освоєнню нової техніки в 1972 році буде успішно виконано, і новатори нашого підприємства гідно зустрінуть 50-річний ювілей Союзу РСР.

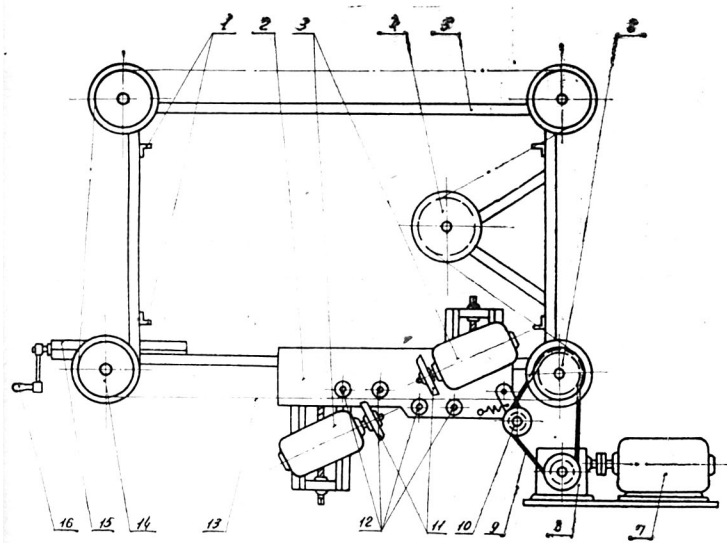
Л. АБРАМЕНКО.

інженер-технолог Ворошиловградського УВП-1.

КУТОЧОК ВИНАХІДНИКА І РАЦІОНАЛІЗАТОРА

Верстат для загострювання ножових полотен до стрічкової розкрійної машини РЛ-3

На Артемівському учбово-виробничому підприємстві за пропозицією раціоналізатора А. П. Фролова виготовлений і впроваджений у виробництво верстат для загострювання ножових полотен до стрічкової розкрійної машини РЛ-3.

Всі основні вузли верстата змонтовані на зварній рамі (5) із кутової сталі 30×30×4 міліметри. До рами (5) приварені чотири штири (1), якими вона кріпиться до стіни. Ножове полотно (13) надвішається на п'ять дерев'яних шківів. Шківні мають реборди для попередження зіскакування з них полотна: у шківів (4) дві реборди, в решті — по одній. Потрібне натягування полотна (13) встановлюється натяжним шківом (14), підшипник якого закріплений на санчатах

(15), які переміщуються гвинтом при допомозі рукоятки (16). Черев'яний редуктор (8) з'єднаний клиноремінною передачею (9) з ведучим шківом (6) через розташований на його валу шків. Натягування паса (9) здійснюється натяжним шківом (10), встановленим на підпружиненому важелі. Редуктор (8) одержує оберт від електродвигуна (7) (потужністю 1 кіловат, швидкість обертів 440 на хвилину).

Загострювання ножового полотна проводиться одночасно із зовнішньої і внутрішньої сторін двома шліфувальними кругами (11), які знаходяться на валах електродвигунів (3) потужністю кожного електродвигуна 0,27 кіловат, швидкість — 1400 обертів на хвилину. Електродвигуни (3) встановлені на санчатах прикріпленої до рами (5) пластини (2).

Сила притискування шліфувальних кругів (11) (з часом їх спрацювання) до полотна (13) регулюється переміщенням електродвигунів (3) вздовж їх санчат. Для зменшення прогину полотна від притиску шліфувальних кругів служать опорні ролики (12), які встановлені на пластини (2).

Впровадження верстата значно прискорило процес загострювання ножових полотен і покращило їх якість.

НА СУБОТНИКУ

У Донецьку оголошено місячник по упорядкуванню міста і підготовці підприємств промисловості, об'єктів соціально-культурного і комунального призначення до роботи в осінньо-зимових умовах. Вирішено провести у вересні чотири масових суботників.

2 вересня цього року, на перший суботник місячника, разом з усіма трудящими міста вийшли і трудівники Донецького УВП. Для них було виділено ділянку на будівельному майданчику будинку культури глухих, — будівництво, якого безпосередньо контролюється райкомом партії.

З веселим зав'язанням, енергійно, змагаючись хто швидше і краще приведе до порядку свою ділянку, працювали інструментальники і робітники карнизного цеху. Вони прибирали будівельне сміття, провели складування будівельного матеріалу. Цим самим вони допомагали будівельникам скоротити строк пуску об'єкту і наблизити те недалеке майбутнє, коли будинок культури гостинно

розпахне свої двері для членів УТОГ міста.

Пожвавлено було і на самому підприємстві. Тут інша група учасників суботника приводила до порядку свій цех і зелені насадження в сквері підприємства. Обкопано дерева, прибрано сухостій, звільнено від бур'янів дитячий майданчик, узбіччя шляху. Тут з великим ентузіазмом у свій перший вересневий суботник потрудилися бригади пресувальників і складальників електропатронів. Не відстали від них робітники конструкторського і механічного відділів.

З почуттям задоволення за добре проведений день, розходились трудящі по домівках.

А другого дня «Блискавка» поздоровила учасників суботника, показала всіх, хто активно працював на будівництві і призвала не збавляти темпу ударної праці на наступному суботнику.

Т. СЕЗОНОВА.

голова первинної організації УТОГ.

МАЙСТРИ КЕРАМІКИ

Про О. Ю. Бурак дуже тепло відгукуються керівники цеху. Вони говорять: це дуже сумлінна і роботяща трудівниця. Так, їй заслужено присвоєно звання ударниці комуністичної праці.

Разом з інструктором-перекладачем компактної групи О. П. Рудченко вирушаємо на екскурсію по комбінату. Поруч з такими цехами як механічний, пресовий, горновий та інші, про які я знав раніше, тут з'явилося багато нових. Заходимо в один з них — цех санбудвиробів. Тут Олександр Пилипівна знайомить мене з Л. Пічковою — живописцем відді-

лу товарів народного споживання. Спочатку я навіть розгубився: чи не в поліклініку потрапив — навколо ідеально чистота, як у операційній. Назустріч мені вийшла струнка жінка в білосніжному халаті.

— Лариса Дмитрівна, — відрекомендувалася вона.

Зав'язалася розмова. Лариса Пічкова розповіла про себе і свою роботу дуже просто, дохідливо і переконливо.

Слух Лора втратила в дворічному віці. Її батько Дмитро Гузєв загинув в боях за Батьківщину під час Великої Вітчизняної війни. До 1954 року Лариса вчилася і виховувалася в Одеській спеціалізованій школі-інтернаті. Трудову діяльність розпочала на Слов'янському УВП, де після виробничого навчання працювала швеєю шостого розряду. В 1959 році перейшла на керамічний комбінат. Розпочала з ливарниці цеху санбудвиробів, а через два роки почала працювати живописцем.

Задоволена роботою живописця Л. Пічкової — ударниці комуністичної праці, що виконує виробничі завдання на 150 процентів, також і майстер ділянки В. Савченко. Високо оцінює працю Лариси Дмитрівни і начальник цеху тов. Азєєва та секретар цехової парторганізації тов. Зайцева, голова цеховою тов. Мельникова.

— У чому ж все-таки секрет вашого успіху, — спитав я у Ларисі Дмитрівні на прощання?

— Якщо у людини любов до праці, то буде й успіх, — відповіла вона.

...І ось тепер, працюючи над цією кореспонденцією, я думаю: скільки любові, ніжності вкладає в ось цей сувенір, що вона передала мені його наступного дня перед від'їздом. Зараз цей пам'ятний подарунок, що нагадує хвилюючі години мого перебування на рідному заводі, стоїть переді мною на письмовому столі, за яким я працюю. Часто поглядаючи на нього, милуюсь красою ще й тому, що бачу у цьому сувенірі приклад відданості Лариси своєму трудовому обов'язку перед Батьківщиною.

Фото В. ЯКУБЕНКА.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.

СЛІДАМИ ВИСТУПІВ «НАШОГО ЖИТТЯ»

«СТАРОЮ СЛАВОЮ»

Під таким заголовком в газеті за 19 серпня цього року була вміщена стаття про незадовільну роботу Олександрійського клубу глухих і зокрема його бібліотеки.

Як повідомив редакцію голова Кіровоградського облвідділу УТОГ В. Н. Жадов, статтю обговорено правлінням Кіровоградського облвідділу і Олександрійського МРВ УТОГ. Критику визнано правильною.

Для поліпшення роботи клубу вжито заходів: оновлено наочну агітацію. Зокрема виготовлено стенд «50-річчю утворення СРСР — гідну зустріч!», замовлено плакати, які незабаром будуть виготовлені. Портрети передовиків виробництва МРВ, що вміщені на Дошці пошани клубу, супроводжуються розповідями про людей, які заслужили такої відзнаки за працю.

З дня опублікування статті бібліотекою Олександрійського клубу глухих уже зроблено три виїзди в села: Червону Кам'янку, Куколівку та Петрово, де діють біб-

ліотеки-пересувки. Пожвавлено роботу по пропаганді кращих зразків радянської літератури, що привело до збільшення контингенту читачів.

Розроблені також заходи по активізації роботи фізкультурних секцій, по складанню трудовіників міжрайвідділу спортивних нормативів на значок ГПО. Виконання цих заходів контролюється обласним відділом УТОГ.

З метою поживлення роботи стіннівок у клубах області, в тому числі в Олександрійському, найближчим часом в Кіровоградському Будинку культури УТОГ відбудеться семінар з редакторами стінгазет.

НАШЕ ЖИТТЯ 3

Субота, 16 вересня 1972 р.

1972 рік в історії книги — особливо знаменний. За пропозицією Радянського Союзу XVI сесія Генеральної конференції ЮНЕСКО (Організація Об'єднаних націй у питаннях освіти, науки і культури) оголосила його Міжнародним роком книги, бібліотек і навичок читання.

Нашу країну справедливо називають великою книжковою державою. Нині кожна шоста книга у світі — радянська.

Сьогодні важко уявити наше життя без книги. В умовах соціалістичної дійсності, коли всі матеріальні й духовні блага створюються для широких мас трудящих, книга стала другом, сердечним порадиником, вчителем та постійним супутником у житті мільйонів людей. В. І. Ленін називав книгу величезною силою, а О. М. Горький — найвеличнішим із створених людиною див.

Чи є необхідність доводити, яку

величезну роль у нашому повсякденному житті покликані відігравати бібліотеки — хранителі людського знання та накопиченої віками мудрості. Як загальне багатство всього народу вони кличуть людину — творця нового соціалістичного суспільства до нових пошуків та відкриттів.

В тезах ЦК КПРС «50 років Великої Жовтневої соціалістичної революції» записано: «Імперіалістична ідеологія прагне за всяку ціну прищепити масам індивідуалізм, відвернути їх від політики, від вирішення корінних суспільних проблем». Вона робить ставку на відновлення забобонів та пережитків у свідомості людей. Боротьба проти впливу чужих звичаїв і традицій, викорінення негативних явищ у свідомості людей — серйозне завдання комуністичного виховання».

Міжнародний рік книги проходить у період, коли всі радянські бібліотечні працівники УТОГ.

люди готують гідну зустріч 50-ї річниці утворення СРСР. Це зобов'язує бібліотечних працівників широко пропагувати та показувати всіма бібліотечно-бібліографічними засобами великі досягнення нашої країни, про неперушну дружбу народів-братів, міжнародні зв'язки з народами зарубіжних країн.

Всі масові заходи, що їх проводять бібліотеки на ознаменування 50-річчя утворення СРСР необхідні пов'язувати з пропагандою літератури про перетворення в життя ленінської національної політики, про розвиток економіки і культури нашої країни. Слід популяризувати успіхи своїх виробничих колективів і літературу, яка відображає життя і діяльність Товариства глухих союзних республік. З честю справитись з цим завданням — почесний обов'язок всіх

ЗБІРНА ЖІНОЧА — ЧЕМПІОН СРСР

З 5 по 11 вересня в столиці братньої Білорусії — Мінську проходили Всесоюзні змагання глухих спортсменів ДСТ профспілок 1972 року з волейболу для команд I групи. У змаганнях взяли участь чоловічі команди Москви, Ленінграда, Білоруської РСР, ЦР ДСТ «Труд», Молдавської РСР й Української РСР. Жіночі команди — Білоруської РСР, Української РСР, Москви, «Спартак» РРФСР, Узбецької РСР й Казахської РСР.

Жіноча команда України — срібний призер 1970 року — впевнено провела всі гри й перемогла своїх суперниць із загальним рахунком 3:0. Українські спортсменки зайняли I місце й завоювали почесний титул чемпіона СРСР з волейболу. На II місці — жіноча волейбольна команда Білоруської РСР, на III — волейболістки м. Москви.

Серед чоловіків звання чемпіона СРСР виборола команда м. Мо-

скви. Успішно виступила й збірна команда України, вона зайняла II місце. Це вагома перемога українських спортсменів, які виступили у Мінську в найкращій спортивній формі й вигідно відрізнялися від інших команд, як фізичною й технічною підготовкою, так і розумінням гри.

Перемога українських спортсменів свідчить про значне підвищення майстерності команди. Адже за останні п'ятнадцять років збірна чоловіча волейбольна команда Української РСР не піднімалася вище 4 місця. III місце у змаганнях зайняла команда Ленінграда.

Дуже приємно відмітити, що в Українській спортивній федерації, волейбол одержав широкий розвиток, про що красномовно свідчить I загальнокомандне місце.

В. КОПОЧНИНСЬКИЙ,
інструктор по фізкультурі і спорту ЦП УТОГ.

ЗНОВУ ЦВІТУТЬ КАШТАНИ

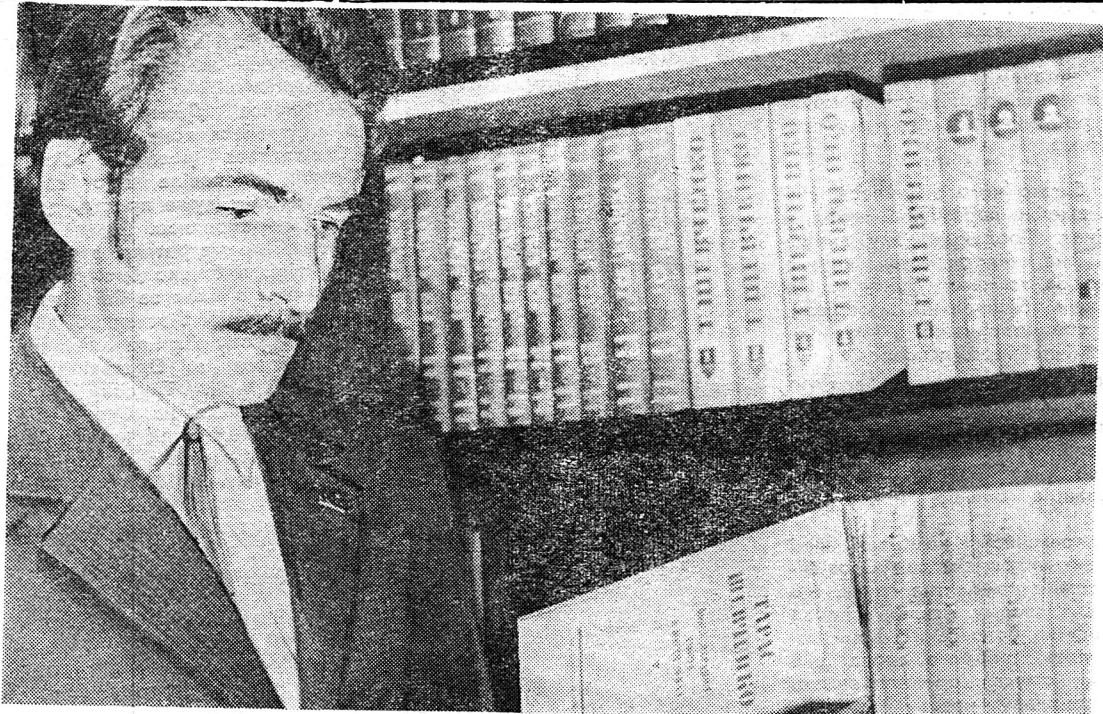
Вересень. Дишуть прохолодою ранки, та перші дні осені стоять ще напрочуд ясні і погожі. Давно такого не бачили кияни — у вересні цвітуть каштани. Пожовкле листя, падають на асфальт достиглі каштани і котяться перехожим під ноги. Білоріжеві свічі і рижі з білою лисинкою каштани... якість незвично.

Уже помітно як на зелену гриву гайів осінь наносить м'які і теплі акварелі. На хистку воду озер і річок злітає перше зів'яле листя.

Київська осінь. На дніпровських кручах, в Голосіївському лісі, у парках міста ранками чути тривожний гамір птахів — вони, може, найпершими відчують прихід осені. Особливо призивно й настійно ранками горлиця кличе в дорогу.

Осінь — пора завершення праці хліборобів. У містах вона нагадує про необхідність швидше завершувати підготовку до роботи в осінньо-зимовий період.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Федосій Савенок за фахом — фрезерувальник, за покликом душі — пристрасний цінитель книги. Так уже давно повелося: з кожного заробітку він відкладає на передплату багатотомних видань класиків літератури. Крізь скло книжкових шаф виблискують тиснені золотом корінці книжок. В його особистій бібліотеці повне зібрання творів О. Пушкіна, Т. Шевченка, Лесі Українки, М. Горького, В. Маяковського, С. Есеніна — всього понад сімсот томів.

Особливо він любить і шанує поезію. Багато віршів Т. Шевченка, О. Пушкіна, М. Лермонтова, С. Есеніна, Р. Бернса — знає напам'ять. Федосій Савенок і сам пише. Його вірші друкуються на сторінках нашої газети, а краці — увійшли у колективну збірку «Серцем почуте», видану видавництвом «Радянський письменник» у 1970 році.

— Книзі, насамперед, художній літературі, — говорить Федосій Савенок, — я дуже вдячний.

Книги вивели мене на широку життєву дорогу, навчили любити життя і знаходити своє місце у йому. Потяг до книг прийшов ще в дитинстві з першим розумінням азбуки. Але найбільше я завдячую Григорію Максимовичу Лазаренку, своєму першому вчителю. Це він прищепив мені любов та повагу до книги, до друкованого слова. Він був чуйним і уважним до мого лиха (я рано втратив слух) і завжди заохочував до читання. Він не раз говорив мені: «Шануй друковане слово, осмислюй його і воно введе тебе в люди». — Я не мислю собі життя без книги, — і Федосій Савенок теплим і м'яким жестом руки торкнувся до томика, що лежав на столі.

...З того часу Федосій Савенок двічі на місяць свій маршрут із заводу до дому прокладає обов'язково через книгарні міста.

На фото: Федосій Савенок.

Лук'ян СЕМЕНІВ.

ЩАСТИ ТОБІ, ЮНЬ!

Пам'ятаю, дванадцять рухливих юнаків неспішно, ще з шкільською цікавістю переступали поріг прохідної Ровенського УВП. Нині їх не впізнати. Це вже статечна юнь, справжні тобі робітники!

Ніяковіючі від надмірної уваги старших товаришів по роботі, юнаки неквапливо зайняли заздалегідь відведені для них передні місця в Ровенському клубі глухих. Це на честь їх сьогодні організовано урочисті збори трудящих УВП. Минуло два роки навчання — час і в робітничий клас посвячувати.

В урочистій тиші через зал клубу плыве, майорюючи, червоний прапор. Його вносять ветерани УВП — ударники комуністичної праці В. П. Матвійчук, В. С. Мисан, С. Д. Лукій.

В почесній президії на сцені, прикрашеній квітами, — кращі люди УВП, серед яких, ніяковіючі, сидить і один з цих дванадцяти — Вітя Маслюківський.

Збори відкриває директор УВП О. С. Поздняков. Зачитавши наказ про закінчення курсу виробничого навчання, він вручає випускникам свідоцтва та пам'ятні подарунки, тепло поздоровляє з високим званням робітника, бажає

успіхів у праці на благо Батьківщини, щастя в особистому житті.

Зі словами привіту виступили й майстер виробничого навчання, голова місцевому профспілки УВП, голова обласного відділу УТОГ, вчителі вечірньої школи, старші товариші по роботі.

Ветеран УВП В. С. Мисан вручив Віті Маслюківському молоток і сказав, звертаючись до юнаків:

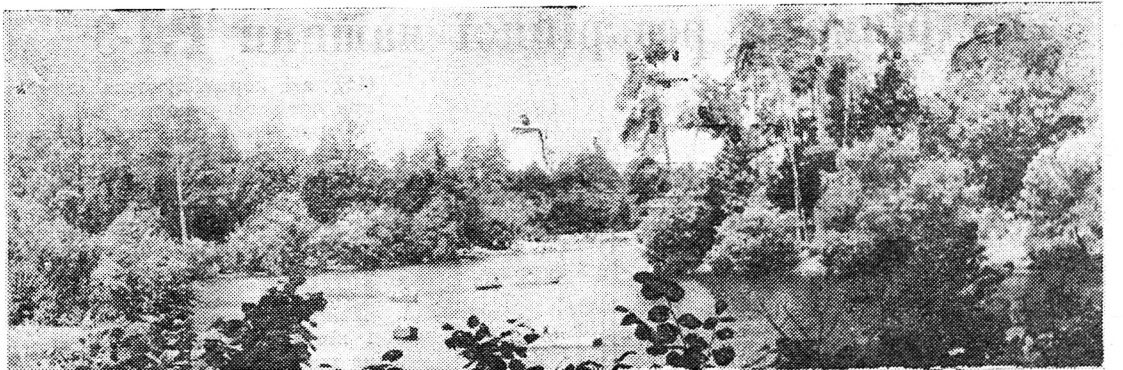
— Від нині ви повноправні члени нашої славної, багатомільйонної робітничої сім'ї! Ось вам наша сила і міць! Куйте разом з нами нашу славу!

Від імені своїх товаришів Вітя Маслюків вручив майстрові виробничого навчання букет квітів, подякував за одержані від нього знання і запевнив, що молоде робітниче поповнення буде гідне слави своїх вчителів, сумлінною працею віддячить за виявлене піклування.

Старші робітники, вітаючи юнь з її святом, також вручили букети квітів.

На закінчення урочистого вечора учасники його подивились постановку «Це було в Ровно» у виконанні драмгуртківців УВП.

В. МИКОЛАЄВСЬКИЙ.

Колектив Чернігівського Будинку культури глухих, як і трудящі всієї нашої багатонаціональної Вітчизни, готує до зустрічі великого всенародного свята — 50-річчя утворення Союзу РСР нові творчі дарунки.

Колектив художньої самодіяльності будинку культури взяв активну участь в обласному фестивалі, присвяченому цій знаменній даті. Всі номери естрадного й танцювального колективу були тепло зустрінуті глядачами й одержали схвальні оцінки журі.

В ці дні керівники гуртків А. Вільчинська, В. Карлаш роблять все можливе, щоб і зональний огляд пройшов для учасників ху-

НЕЗАБАРОМ — ЗОНАЛЬНИЙ

дожньої самодіяльності Чернігівського Будинку культури успішно. Менше місяця залишилося до зонального огляду колективів самодіяльності, кожний з яких буде звітувати перед глядачами своїми

творчими надбаннями. Колектив нашого будинку культури доскладає усіх зусиль, щоб гідно зустріти знаменний ювілей і виступити на зональному огляді якнайкраще.

А. ОТРИХ.

Редактор **О. БОРИМЧУК.**

Наша адреса: 252005, м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша життя» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 1387—5000. 72 р.